

te. Hvis vi gør det her rigtigt, så bliver det billigere for den enkelte forbruger i forhold til et scenarium, hvor man lader være med at foretage sig noget.

Det andet er forslaget til vedtagelse. Her må man sige, at det, vi har forsøgt i al spagfærdighed, jo altså faktisk er at sende et forslag til regeringen, som vil betyde, at man bare nogenlunde skulle leve op til det, man selv tidligere har udtrykt, og det er det, vi håbede man kunne være med på. Selv det er man åbenbart ikke med på i dag.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

**Christian Wedell-Neergaard (KF):**

Vissevasse. Hver gang jeg henviser til SR-regeringens mangler, så siger hr. Johs. Poulsen: Skulle vi ikke tage lige at diskutere det, det drejer sig om? Jeg vil opfordre hr. Johs. Poulsen til at nærme sig nutiden og slippe for den der historiske udredning og for gammel strøm i ledningerne.

Nu gør regeringen en indsats, fastlægger en forskningsindsats, som oven i købet fordobles, og som bringer flere forskningsmidler ind på det her område, end SR-regeringen nogen sinde havde afsat, altså en højere ambition, end vi nogen sinde har set på det her område. Er det ikke sådan, at hr. Johs. Poulsen skal se at komme ned på jorden og tage stilling til det, der rent faktisk sker?

(Kort bemærkning).

**Johs. Poulsen (RV):**

Jeg tror egentlig, at jeg også indledningsvis udtrykte, at når man ikke kan se den her diskussion fuldstændig isoleret fra det, der er sendt af signaler fra regeringen inden for den sidste måned, så hænger det jo sammen med, at der i al fald er nogle af os, som godt ved, at det for nogle i regeringen – jeg tror ikke, det gælder for den konservative ordfører – og i nogle af regeringspartierne er mere vigtigt, hvad man tror er den herskende stemning i befolkningen og i fokusgrupperne med hensyn til, hvilke signaler man sender, end hvad man rent faktisk mener er det rigtige at gøre.

Derfor er vi selvfølgelig lidt bekymrede for, om man skulle komme i den situation om et halvt år eller trekvart år, at folkestemningen muligvis ikke er nøjagtig den samme som nu, og at det så også kunne give anledning til, at man pludselig kan ændre opfattelse igen. Men jo tiere det er sagt fra den her talerstol, at man er ambi-

tiøs på området, også fra hr. Christian Wedell-Neergaards side, jo mere tror vi naturligvis på, at man kan stole på noget af det.

Jeg tror, jeg understregede, og det er jo svaret, at lakmusprøven vil være, når vi skal lave aftalen.

(Kort bemærkning).

**Christian Wedell-Neergaard (KF):**

Jeg synes, hr. Johs. Poulsens svar er polemisk og populistisk, og jeg synes, man skulle tage højde for, at der her står, at vi vil fastlægge mål om anvendelse af mindst 30 pct. vedvarende energi i 2025 med hensyn til energibesparelse, en fordobling af forsknings- og udviklingsindsatsen og en indsats omkring andengenerations bio-brændsel. Det er altså helt konkrete mål, som er skrevet ned.

Jeg synes, at hr. Johs. Poulsen skulle være med til at lave en fælles aftale, som betyder, at de instrumenter, der skal til for at opfylde det her, er nogle, vi anvender i fællesskab.

(Kort bemærkning).

**Johs. Poulsen (RV):**

Jeg har svært ved at se, at det skulle være specielt populistisk at henvise til, at lakmusprøven må være, når vi skal lave en energiaftale, hvor de næste forhandlinger jo nu på regeringens foranledning er udsat til maj. Jeg har svært ved at se, at der er noget populistisk i det. Det er jo en helt reel lakmusprøve på, hvad regeringen vil, og om man der er i stand til at leve op til noget af det, man nu forsøger at sende af nye signaler.

Lad mig så sige til, at hr. Christian Wedell-Neergaard spørger, hvorfor vi dog ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har lagt frem: Ja, vi foreslog jo en, som vi sendte i går. Og man kan med lige så stor ret spørge den modsatte vej: Hvad er det egentlig, der gør, at det forslag til vedtagelse, som vi sendte i går, ikke er acceptabelt? Det kunne man med lige så stor ret spørge om, for en del af det handler jo egentlig først og fremmest om at leve op til noget af det, vi egentlig allerede har aftalt. Selv det kan man åbenbart ikke i dag få regeringen til at bide til bolle på.

(Kort bemærkning).

**Per Clausen (EL):**

Det var egentlig en bemærkning, som hr. Johs. Poulsen kom med, som jeg gerne vil have uddybet lidt. Det lød, som om hr. Johs. Poulsen men-